

BORSSZEM JANKÓ

PAULER PILÁTUS.

P — **r.** Új rituális koholmányval izgat az én demagog barátom, pedig még az elsőnek sincs vége. Nem is lesz soha. No de én megsürgettem a dolgot s mosom kezeimet.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

20,000 frt.

Itt állnak a hon határán
Testünk véri, búsan árván,
Hazavágyva, esedezve:
»Édes jó anyánk, ereszs be!
Hívtál minket és mi jöttünk, —
Kapud előtt el ne vesszünk!«

Éltek eddig külföldön
Küzködő nyomorúságban
S bár a szívük haza vágyott
Elfojták az erős vágyat
Lelkesült, hívó beszéddel
Szívöket *mi* ébresztünk fel.

Nem is régen — diadallal,
Egetverő riadallal
Ünnepeltük követségük,
Üzenetet küldtünk nekük
Teli édes, hívó szóval
Igéretnel széppel, jóval.

Követség a szót megvitte,
Szegény csángó el is hitte:
Szent öröm riasztja lelkét,
Dobra üti kicsi telkét
És indul — nem hímez-hámoz —
Haza, az édes anyához.

Hej de itthon! — Három hónap
Hosszú idő magyar szónak;
Lelkesen rajongva ejtik,
Ha elhangza — elfelejtik
Szalmalángunk ha kilobban,
Fásult szívünk lassan dobban.

Volt nagy lelkes ribillió.
Úgy látszott, hogy húsz millió
Értük. — nekünk meg se kottyán: —
Annyi ezer kéne mostan,
Nem is ingyen, kölcsönképen!
Elvesznek az úton éhen!

Magyar nemzet! — Ha a véred
Hitvány elvesztit megéred,
Ha a csángót cserbe' hagyod,
Tehetsz hősit, szépet, nagyot
Ez egy bélyeg, ez a szégyen
Homlokodról le nem mégyen!

Korán lesz dicsélen véged
S így ír rólad a történet:
»Folyt a földje tejjel-mézzel,
Szórá a bankót bőkézzel
A cigányra, választásra,
Kártyára stb. másra.

De a vérit veszni hagyta,
Pedig volt sok gazdag papja,
Zsidaja és dús mágnása,
Drága bosnyák lázadása
Szájjas, üres szívű nemzet, —
Jobb, hogy veszett, — veszni kellett!«

SUTTYOMBERKI BARIUS

a helyhezet signaturájáról.

Haza minden előtt!

HETI horvát vita költőt csinált belőlem.
Emlékverset csináltam Horvátország albumába.

*Kitartjuk a horvát maitresset,
Mégis mással kokettiroz.
Ha szivedhez nincsen jogunk,
Mért van jogunk kontóidhoz?*

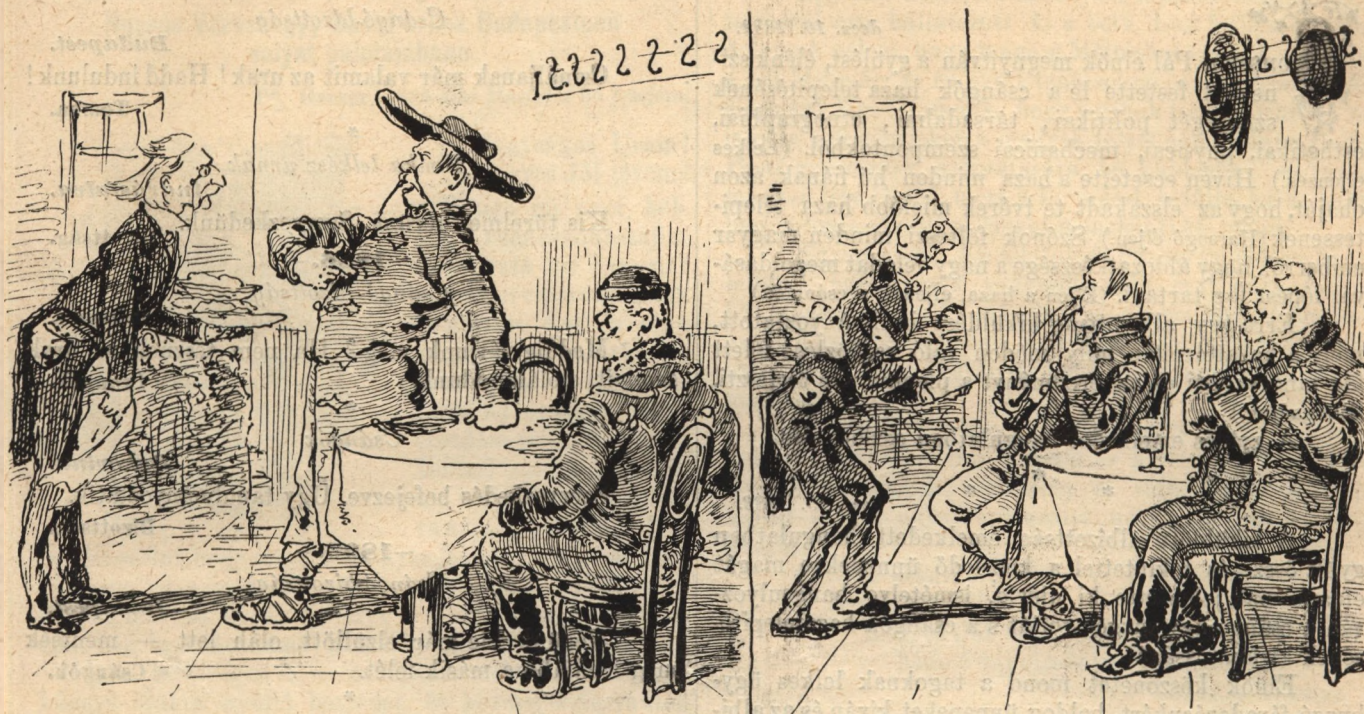

Mikor — ó mikor lesz ez máskép?

Akkor, amikor a Lucza széke és a csángó bizottság telepítési terve is elkészül. Mert bolond idők járván, még ez is valóra derülhet. Ki látott olyat, hogy én az én gazdám Tisza Kálmán ellen, a balogok meg mellette szavaznak! Még miniszter lesz József bácsiból!

— Pista pakolj!

A MAGYAR-HORVÁT VENDEGLŐBEN.

— „Pinczér!”

Pinczér. Ki parancsol?

Hrvat Mirko. (henczegeve.) Énn!

— „Fizetni!”

Pinczér. Ki fizet?

Hrvat Mirko. (szerényen.) Ő.

Felfordult országgyűlés.

(Not from our own.)

— *Kuriai bíráskodás.* —

Német Berczi. Nem tudom, káprázik-e a szemem vagy nem, de én ma Tisza Kálmánt nagyon szép színben látom — valóságos Aristides! (Balról lelkes éljen, jobbról piszszogás.) Szívem megmozdult... Érzem, bele kezdek bolondulni... (Madarászhoz és Csanyágyihoz fordulva.) Jaj, fogjatok meg, öntetek le hideg vízzel... tussoljatok rám, mert bele szeretek Tisza Kálmánba! (Hárman lefogják és csak nehezen bírnak vele. Mindenkép át akar menni Tisza Kálmánhoz, hogy előtte leboruljon.)

Éles Henrik. Az ellenzék bomlik-e, vagy bomladozik: nem akarom elhatározni, de bizony Tisza Kálmán egyáltalán nem Aristides... Inkább Nero... (Balról: Ki vele! Le vele! Jobbról: Helyes!) Nekem a mi gnerálisunk épen nem tetszik! (Mamelukok: Igaz!) Ennélfogva elcsapjuk és átadjuk az ellenzéknek, énekelvén utána: »so geh Du nur zurücker, wo Du gewesen hast!»

Csanyágyi Sanyi (kiáll és addig rikoltozza, hogy: »éjjen Tisza Kálmán!« amíg tökéletesen bereked, aztán leül Tisza árnyékába és mosolygásában fürdik.)

Elnök. Kétségbe vagyok esve — mi lelte önöket? Elfelejtették a szerepeiket?

Németh Berczi. Nem, nem! (Kirántja magát azok karjaiból, akik lefogták és utána iramodik Tisza Kálmánnak.)

Vérhasovay (megcsipi a Tisza állát és megöleli — énekelve.)

Ha ez az egy reményem is
Csak mulandó álm,
Nem leszek holdog sem ezen
Sem a más világon!

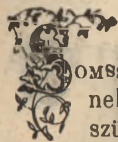
Szilágyi Dezső (kirántja Tiszát a Vérhasovay karjaiból és megsimogatja fürtjeit.)

Apponyi Albert (tömjénnel füstöli. Lisztjének aranyos Wagnerének szólítja. Az ellenzék görög tűz mellett festői csoportban ünnepies kánkában lejt körül Tisza Kálmánt, a mame-lukok bal lépésekkel elfordulnak tőle.)

Csernátony (belép, rémülten észreveszi mi történt.) Uraim! Barátaim! Mamelukjaim! Nem látják, hogy elszeretik Tisza Kálmánt? Belátták oda át, hogy Tisza Kálmán nélkül a maguk becsületéből sohase tudnak kormányra vergődni, azért el akarják tőlünk csábítani. De akkor jaj nekünk!

Mamelukok (észre térnek, kiragadják Tiszát az ellenzék öleléséből és diadalmasan visszahozzák ismét a jobboldalra.)

A csángó-bizottság tevékenységének naplója.

decz. 10. 1882.

DOMSSICH Pál elnök megnyitván a gyűlést, élénk színekkel festette le a csángók haza telepítésének szükségét politikai, társadalmi, ethnographiai, esztetikai, physical, mechanikai szempontokból. (Lelkes éljenzés.) Híven ecsetelte a haza minden hű fiának azon ohaját, hogy az elszakadt te tvérek mielőbb haza telepítsenek (Harsogó éljen.) Szónok fölteszi minden magyar emberről, hogy áldozatkészsége a nagy feladat megoldásával lépést fog tartani. (Ejjen a haza, éljenek a csángók.)

Erre egy albizottság kiküldése indítványoztatott, mely a hazatelepítés mily módon való eszközlése felett fog tanácskozni és az eredményt a plenum elé terjeszti. (Elfogadjuk.)

A gyűlés emelkedet hangulatban oszlott szét.

* * *

decz. 15. 1883.

A kiküldött albizottság emelkedett hangulatban gyűlt össze és tekintettel a közeledő ünnepekre magát elnapoltnak jelentette ki újévig, ismételve hangsúlyozván a csángó-ügy sürgős voltát s a csángók hazatelepítésének kívánatosságát.

Elnök köszönetet mond a tagoknak lelkes ügybuzgó fáradozásukért, boldog ünnepeket kíván és az albizottság a haza lelkes éltetése mellett emelkedett hangulatban oszlott szét.

* * *

jan. 5.

Az albizottság gyűlése a hazának lelkes éltetése mellett emelkedett hangulatban nyitott meg.

Elnök remek beszédben fejtette ki azon közigazdasági, politikai, nemzetiségi előnyöket, melyekkel a derék csángónak hazatelepítése a magyar fajra nézve járna. Mindenkiene szeme könnyezett, midőn e néptörédék tanthathatatlanságát honszeretét megindító szavakkal lerajzolta.

Elhatározatott, hogy az elnök gyönyörű beszéde 10,000 példányban lenyomatik s ezer darab mint testvéri üdvözlés a bukovinai magyaroknak elküldetik.

Ezek után az ügy sürgősségének élénk hangsúlyozása mellett az albizottság lelkes hangulatban oszlott szét.

* * *

jan. 30.

Elnök megnyitván az albizottság mai ülését szíves elismerését nyilvánította a jelenvolt tagoknak azon meleg részvétért, melyet az ügy — a haza szent ügye iránt — mai megjelenésükkel tanusítottak. Reméli, sőt biztos benne hogy az ép annyira fontos, mint sürgetős ügy mielőbb kielégítő megoldást nyerhet s megmenthetjük derék testvéreinket az eloláhosodás veszélyétől.

Az albizottság mindezt tudomásul véve, az elnök urnak buzgalmaért köszönetet mondott s a haza szent nevének lelkes éltetése mellett emelkedett hangulatban szétoszlott.

(Et sic porro,)

Csángó sürgönyök.

— 1883. —

Csángó-bizottság

Budapest.

Csináljanak már valamit az urak! Hadd indulunk!
Tomka.

*

Tomka lelkes urnak

Andrásfalva.

Kis türelmet kérünk. Szervezkedünk. [Bizottság.

— 1886. —

Csángó bizottság

Budapest.

Meddig várjunk még? Ha nem tesznek az urak semmit, eloláhosodunk.
Csángók.

*

Csángók

Bukovina.

Szervezkedés befejezve. Ügy tanulmányoztatik.

Bizottság.

— 1896. —

Csángó-bizottság

Budapest.

Népünk fele már elzüllött, oláh lett — mentsék meg legalább a másik felét.
Csángók.

*

Csángók

Bukovina.

Erélyes intézkedések tételére lépések tételnek.

Bizottság.

— 1900. —

Csángók

Bukovina.

Jertek, küldünk pénzt.

Bizottság.

*

Bizottság

Budapest.

Nuscsi ungurescsi. Se treasca Románia!

Ciangulul.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

Nemzetgazdaságtan. Minden magyar ember háromszor is a fogához verje a garast, mielőtt a zsebéből kivesszi. (L—g L—s.)

— A nemzetiség a közösség azon tudata, mely a közös feloldás tudata, és a fejlődés feltételeinek öntudatos közönsége által van feltételezve. (P—y G—i.)

— II. Béla a »Vak« címet vette föl.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósításai

Nyugs Vöröshegy Dávid urhoz Budapestenn
salyát palotájában.P^a Gecsér, 1883-diki Martzius hó 1-sejénnNagyságos Uram!
Kegyes Jól tévöm!

Genge mi napi költői rugaczkodásajim mián való uri haragját immáron elpárolgottnak betsülvén, életben vágó kérdésekben bátorkodok bele nyitni — ügyre vévén az országos hires Gazdák jelen voltát az Buda-Pesti feő Városba, hol is Palotában tanyázva arra szeretnének Mó-

dot kieszelni, hogy minden magyar Nemess ember hogyan válhatna jeles gazdává — és hogy minden paraszt ember hogyan lehetne Úrrá; — fályt is a szivem, hogy ilyenén elme béli dezertációknál nem lehettem jelen.

én is — igen is — tartottam volna egy szinténn kilencz órákra nyúlló beszédet, és közibéjek durranték vala jó mezelyi mondásajimmal. De mert magamnak távol kelletvén rekedni a Czentrümtől, Nagyságodnak irom meg, tesszen ottan fölszóllalni és bé adni az én indétványomat, a melly is a következő: hogy annélkül hogy Mózsess vallást vállalna, minden dzsentrü ur legyen izraelitává — az az, ha ugy téssen, mint a Ngs izraelita urak, akkor megmentve leszen igen is;

A törvényhozás mondja ki, hogy minden $\frac{1}{2}$ esztendőben legyen képviselő választás és akkor a kis birtokos paraszt emberből leszen ur; —

számos pennákat, és téntákat fogyasztanak egyébb Hon bódogító tervezetekre — a millyenekről hohenhámban mitsem tudnak se Tübingiában — a hómesztid törvényről tanakodnak, az agrár kérdéssel bajmolódnak — lengyel izraelita omolna be az határon, elejében állnak, ne gyűjjön — és huznák be a csángókat, de azok meg nem mozdulhatnak — sárosiak és egyébb magyar toóth hazafiak Amerikában vándorolnak — ez a mi telepítési Politikánk!

Mert fontossabb az dzsentrünek az agár kérdés mint az agrár kérdés — többet is ér egy jó agár, mert az néha edgy-edgy jó falatot kerit a konyhára, — legjobb is volna, ha kimondaná a ministerium, hogy minden paraszt embernek legyen 500 Hold jó Földgye és ne fizessen utána adót, nem is aprózza föl akkor a Birtokát — mert könnyü ezen dolgokat el intézni tcsak Retzeptum kell hozzá: a grófok lesznek demokraták, a demokraták lesznek grófok — a dzsentrü legyen iparos, az iparos meg dzsentrü — a paraszt legyen Ur, az Ur meg legyen paraszt — a kézműves gazda — a gazda meg legyen Gyáros — akkor ugy összev kevere-

dünk, hogy mind edgyik meg leli a maga bolond páriját, igenis!

Ugy tele beszéltek az Ulyság lapokat, hogy a nagy lármától nem hallatczott ki a betü. Leg beölcsebb gondolatnak vélem, hogy maga a Méltóságos Elnök ur leszen a feő Milimári és én aztat tanátsolom az én hasznot fel elesmérő Ngs Uramnak, hogy verjünk tsapra szinténn mi is vagy 100 teheneket, a mellyek telyét naponként a Buda-Pesti gyermekek szoptatására be küldenék; — az jó magyar tely leszen, mert a ki ivánd belülle, az a husában is fogja rikoltani érezni a sarkantyút, igenis.

Egyeb kben: Az állatok és én szerencsésen ki teltünk, egésségesek vagyunk, még csak edgy fagyos bütykünk siutsen lét számban — epekedéssel tekéntünk az úy legeltetés elejében — a lyuhok, mi ólta meg bárányosodván meg báránytalanultak, könnyebben érzik magukat. —

a Ngs Urffy hátas lova a padlásra került — eny-nivel is kevesebb zab kelletik — a vetésckről irándok mihánst vetendünk; most még el vetve nincs, de majd leszen — erre ugyan a dzsentrü nem ad semit — de a semita,

mellyek utánn öröklök

Ngs Uramnak

Kegyes Jól tévömnek

hódoló tanulmányos hiv szolgálja

TOLYÁSS DÁNIEL

Oklev. Gazda.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Kérdi Kerkapoly az államvizsgán (a bélyegjelző hivatalok rendeltetéséről levén szó) Sláger Banditól: »Hol bélyegzik a kártyát?« Sláger Bandi odavág: »A tökk-hetesen!« A vizsgáló bizottság derülsége közt, kijavítja feleletét: »Kérem, csak a magyart; a francia kártyát a hercz-ászon!«

— A római jog szerint két féle időszámítás van. A computatio naturalis perczről perczre, s a computatio civilis napról-napra. Én egy harmadikat állítottam fel: az u. n. jogász-idő számítás, t. i. az egyik hónap elsejétől a másikig.

— A lemült februárban ujongtak a filozopterek. A kopolalás legsulyosabb napjai, 29., 30. és 31.-ke, elmaradtak.

— Vigyorgó czélzással kérdi tőlem egy kétes kráglíju filozopter: »Szabad kérnem, Bukovay ur, hány óra van?« »Sajnálom, nem szolgálhatok, mosásba adtam!« volt lesujtó válaszom.

— A muriból egyenesen katalogusra menni, elaludni az észjogon, átálmolni a politikát: ez még transit. De aztán fel ocsudni a pénzügytanra: ez keserü ébredés.

RÉGI VERKLI, UJ NÓTA.

Vérhasovay nemzeti verkli's a régi 'elosévelt, megunt nóták helyett ujat dug sipládájába. De biz így se igen csöppen a czilinderbe, mert nem csak a nóta unott már, hanem a verkli is.

MIÉRT KÖLL ZSIDÓ-GYMNÁZIUM?

Mert a kereszténybe csupa kis jordán ségiczl jár.

Ide járnak majd a keresztény gyerekek.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Sárga csikó, Piros bugyelláris, Veres sipka, Fekete hajó. Ki mondaná a népszínházra, hogy nem színház? (Hast a Tám gahatt, hast schmeckedig gewesen!)

— A vigadóban még két ruhatárt akarnak berendezni, nehogy hangversenyeknél, mint eddig, oly szörnyű tolongás mutatkozzék. Valóban akkor egész Gewandhaus koncertekké nővik ki magukat a mi hangversenyeink. (Oh Leupszig!)

— Abban igaza lehetne a »Schulverein«-nak, hogy nem vagyunk a civilisatio oly magas fokán, hogy Svájcczal vetekezhettünk, mert annyi árvapénz-sikkasztás daczára sincs nálunk egy »Journal de Genève«. (Ömünönt!)

— Renoválták a vár-színházat. Most már minden oldalon menekülhet a közönség. Csak az nem szabadulhat, aki leginkább szeretne ebből a Thalia-kápolnából menekülni: a nemzeti színház személyzete. (Emesz!)

— Különbzen az átalakítási munkálatok jó sokáig tartottak. »Azért vár a vár, hogy vár-jon« gondolta magában a Friczi báró. (Ä Rachmónesz!)

— Párbaj mesterek. Egymást kihívó vivók. Vivos voco. (Feuer!)

— Ezek a szászok már megint mozognak. Pedig okulhatnának szegény Mileticsen, akit izgatásaiért more conueto zár alá tettek. (Szeptovár sollst du heussen und di Gall soll dir ibergéh.)

— Érdekel volna dá m v a d á s z a t i adót is látnom a vad. javaslatban. Ellene szavaztam volna. Az ilyesmi különös lustret ad a fes embereknek. (Üstönöm, wo sünd due Szeuten!)

— Szeretnék egyszer önmagammal versenyre kelni, kettőnk között ki az elmesebb: én-e, vagy én? (Tuf und bödeutend!)

— Tisza Lajos úgy van mint az egyszeri ember, aki egy kerékszőget találva, így szól: »szögem van már, most még csak kocsit köll hozzá szereznem!« Hát Lajosnak is van egy Szögedje, s ehhez akar hozzá szerezni egy vármegyét. (Wönn auch nücht feun, so doch meun!)

— Az Országúton sétálva nép összefutást látok. Odamegyek és ott találok szörnyűködve Ottót, mert egy komfortáblis ló elterülve rugdalózik a flaszeron. »Látod«, mondok neki »Magyarországon még a komfortáblis ló is gavalléros.« Hogyan? „Mert bár nem képviselő, mégis kiáll!“ (Aj wie bitter!)

ANTISEMITA SZINHÁZ.

— Másodszor, de nem utoljára: —

Vérhasovay Gyula izgatása alatt adatik:

A második Eszter

vagy:

A kut rejtelmek.

Paródia 3 felvonásban.

- I. felvonás: Hepp hepp!
- II. felvonás: Heccz heccz!
- III. felvonás: A hosszú orrok és a felsülés.

Személyek:

PILICZER, egy Pilátusként krédóba jutott zsidó pósta-mester.

MOLNÁR ESZTI, öngyilkos.

VÉRHASOVAY GYULA, az antisemita liga főkolomposa.

ONODY

SIMONYI } ligisták, classikus tanuk és honfiak.

SZALAY }

EGY KOC SIS, aki gyilkossági híreket terjeszt, de mikor vallatásra kerül a sor, nem tud vallani.

TANUK, akik a ligát cserben hagyják.

EGY BODNÁR, mint orvos.

Nagyérdemű közönség!

Azon siker által felbuzdítva, melyet »Solymossy Eszterünk« aratott, bátorkodunk teljes tisztelettel jelenteni, hogy a megcsappant és már-már koldusbotra jutott antisemitaság fölségelésére egy nagyszerűen borzadalmas, rémisztően vérfagylaló újabb darabbal fogunk kedveskedni. Lesz benne a kopott sakterkés helyett egy új szerkezetű vérszivattyú, fejetlen hulla helyett vízzel töltött vénák és artériák, tutaj helyett egy rejtelmes kút. Alólirott izgatóság semmi áldozattól nem riadt vissza, hogy a n. é. közönség méltó pártfogására magát érdemesnek mutassa. Hogy a cselekvény kifejlődése — fájdalom! nem ütött ki óhajtasunk szerint, annak csak az az oka, hogy e műre nem voltunk szerencsések a nyiregyházi jeles antisemita tollakat megszerezni. Ők kétség kívül szövevényesebben s érdekesebben bonyolították volna a hálás anyagot. De így is nagyon mulatságos!

Mély tisztelettel

A directio.

ÜLETLEN GOMBOK.

A szarvasi dobos.

(Drm! Drm! Drm!) Hirtednyi!

Á füsulgábiró megbizásából közhírét tétetik, hogy a Kürüs vizset sem inná, főzná vágy más hásznyalátrá nem lehet, mert az a víz, a hunnyá gyú, inná nem lehetnyi; azért várnyi, míg jobb kútra nem ákádnyá. (Drm! Drm! Drm!)

Atya: Mily életet folytatsz, fiam Lajos!

Becsületet aratni így bajos:

Czigány és kártya, ostobaságok.

Házasadó! Lesnek rád a lányok.

Fiu: Mit? én házasodni? No nem bánom —

Legyen ez utolsó ostobaságom.

*

Egy szórakozott ügyvéd elleniratából.*

Nemzeti bak	e helyett	Nemzeti bank
Féling	»	Félig
Tökretette felperest	»	Tönkretette felperest
Ez nem egyéb rákfogásnál	»	Ez nem egyéb ráfogásnál
Tanu felperesnő partjára állt	»	Tanu felperesnő pártjára állt

— »Bozóthy Márta.« —

Csiky tollat a tintába mártá
S megszületett jó Bozóthy Márta,
Mely Csiky hírének egy csöppet sem ártá,
Sőt jobban tetszett, mint tán maga is várta,

Benevolus.

*

Csikytől új darabot adtak:
Elkelt a jegy mind-mind megint;
A tömeg alig fért a házba
Kiváncsi volt szokás szerint.

Ment a darab: volt benne tenger
Vastag hatású jelenet.
Otromba tréfa, lig nyavalgás —
Mint mindig — igazság helyett.

Pompásan játsztak a színészek,
Ez a derek trupp így szokott. —
Nádai ügyesen utáznott
Egy ismert, élő alakot.

A karzat az üvöltve tapsolt
És éljenzett, mint rendezen, —
A műzsa, — az meg félrefordult
És zokogott keservesen.

Sincerus.

*

»A koldus diák« ügyetlen czim. Hogy lehet az kórus, akinek minden este másfél ezer forint jövedelme van?

*

Blaháné, Pálmay, Hegyi olyan eszemadta háromság, amelyről a becsületos kapellmeister szerző, mikor operettjét összetakolta, aligha álmodott.

„Titán Laczi költeményei.“

(Amateur alak mártott papiroson, elzevir betűkkel. A »Petőfi-Társaság« kiadása, a szerző arcképeivel.)

A költő széles e hazában ismeretes. De csak nevééről, mely olym-pusi haragjának nemes kifaladdásá fölött ragyog. Évek óta döngeti a hazai irodalmi társulatok kapuit bebocsátás végett. Mindenütt sikert ajtóra lett. A társulatok ugyanis azt vetik ellen, hogy a lángelméjü lantosnak eddig egy művét sem ismerik. Nem tagadhatjuk, hogy ez ellenvetésben van egy kis igazság.

Hogy azonban elnémissuk s e jelesünk irigyait lesujtsuk, örömmel fogadjuk az önkoszorúta dalnok ajálkozását, hogy időről időre fölkeresi lapunkat egetvivő zöngelmeivel.

Már ez első is, melyet közölni szerencsések vagyunk, ékes harsogással hirdeti országgá, kit birunk e férfiában, kinek szárnya kifejtését a legalacsonyabb indokok agyag sulya gátolta meg eddiglen.

A „Borsszem” Jankó“ lantverői.

A költő álma.

Az esti szellő pázsitos sugára,
Ha déli sark sohajján átvonul:
Enyhén zokog az aequator határa
És esábitólág önmagába hull.

Ne emlegesd a pálmafák dagályát,
Hol bús zsiráf kéjjel sohajtva száll.
Keresd oázban Mahomet szakállát:
Az aszkézisben dörg az ideál.

A myrmidónak óceán honától
Hő szárazságba fül a Golgotha;
Gomolygó csillag méla fátyolától
Megbokrosul a néma hahota.

Kerengő szirtek roskatag lapályán
A Sphynx dübörgő álma rekedez,
Hol zord mosolyban ingoványra szállván
Mély alkonyatba vásik a tegez.

A Pyrenäek bráhmamosta bérczén
Meg nem fogant Olymp gyászdalt kaczag,
Az esti szellő, görögül nem értvén,
A dallamát vízhangoztatja csak.

Az aszteroidáknak létjogával
Te ne törődj, ha dül a bajadér:
A Vesztaláng, ha mesterére rávall,
Egy logaríthmus lesz a pályabér.

Ne kérdd tehát: a Számum léthonában
Rezgő talányok mért sereglenek,
S a déli félgömb mért lejt szaporábban,
Ha gerle-szóra bíg a permeteg!

Mert ha az éjfél, hetaerák'danáján,
Prométheüszként lánczát szétveti,
Babért lövell majd szirtövezte pályám
Nekem, neked, nekiünk, nektek, neki.

TITÁN LÁSZLÓ.

„A második Eszter.“

— Ama bizonyos lap sürgönyei. —

Tisza Szent-Imre febr. 26. Scharf sakter rituálisan le van pipálva. Még sakterebb sakter akadt. Valami Pilitzer nevű itteni zsidó kegyetlenül megölte a nála szolgáló Molnár Esztert, a vérét valami Rabbi Akiba által fölta-lált »I-ső cs. k. szab. rituális keresztényvért kiszivattyuzó és máczeszűtő masina« segélyével kiszitta, a husvéti pászkához eltette és a szegény lány holttestét a kutba dobta. Vizsgálat megindult. Bünyös megrémülve. Zsidók leverve. Nép felbőszülve. Hangulat fölizgatva. Tisza-Szent-Imre tudományos köreiben érdeklél várják a dolog kifejlődését.

Tisza-Szent-Imre febr. 27. Hangulat lázasan izgattott. »A szemita arczátlanság által vérig provokált népkedély kitörése« valószínű. A rituális bűn kétségtelen. RácZ János ur kifogástalan gentleman és Pilitzernek volt kocsisa, vallomást tett, hogy gazdája az ő hallgatását 20 forint usque 800,000 forinttal meg akarta vásárolni. Zsidók összeröföntek. Küldöttség ment budapesti Kagálhoz segítségért. Holnapra Rothschildot, Wahrmannt, Eötvöst és Csemegit várják eltussolásra. Tisza-szent-imrei jogászörökben nagy az elégedetlenség az ábádszalóki járásbiróval, a ki még nem fogatta el Pilitzer zsidót. Valószínűleg megvesztegette a Kagál.

Tisza-Szent-Imre febr. 28-án. Ma orvosi felülvizsgálat. A zsidó-vacsorával és zsidószivarokkal rituálisan megdolgozott doktorok a népkedély egyhangu nyilatkozata ellenében azt erőlködnek bebizonyítani, hogy a második Eszter egy vízbe fult öngyilkos leány. Rothschild, ugy hallom, itt bujkál a környéken! RácZ János, részeges gazember, visszavonta vallomását. Tisza-Szent-Imre orvosi köreiben általános a megbotránykozás az orvosi felülvizsgálat felületes volta miatt.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Erélyesen protestálok az ellen, hogy Vállas Jónás azon indokból, mert már egyszer hamis esküért elítélve volt, — most tanúságtételre ne bocsátassák. Mert ha ő csakugyan hamis esküt tett valamikor, akkor azon eskü érvénytelen volt; ha pedig érvénytelen volt, akkor úgy tekintendő, mintha esküt nem is tett volna!

— Hogy volna az bocsáulestérés, tek. Törvényszék, ha védenzem a bírósági végrehajtónak azt mondta, hogy embernyuzó. Hiszen a végrehajtó ur a polgári bíróságnál az, ami Kozarek ur a fenytő törvényszéknél.

— Igaz ugyan, hogy védenzem Nyulas Dénes magán vádlónak haját kitepte dulakodás közben; mindamelltt őt csupán idegen vagyon megrongálásában kérem bűnösnek itélni.

Isszonytató párbaj.

Vak Izrael (üvöltő »Ungarischer Israelit« czélni vágyva.) Hol is áll az a kőröstyény oraság? nem látom... tausend Krie soll er schneiden!

Hermann Ottó (nagyot halló lutheránus, fülét pedzve.) Ugyan lött-e már az a jakhecz? Úgy tetszik, hogy nem halottam.

De ez a rémes jelenet elmaradt, mert kitűnt, hogy

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Menelaus. Az ön Krétája a vörös plajbász sorsára jutott. — **R. E.** Kevesebb vált be mint gondolta. Csak a »komfortáblis ló« felel meg.

De ez a komfortáblis ló aztán oroszlán. — **Kapsvr.** Szerencséje az önök megvéjének, hogy néhány derék fia, kik persze már elszakadtak szülőföldjüktől, szerzett neki tekintélyes tisztességi tőkét, melyet ugyancsak könnyelműen pazarolnak el önök, a többi közt a »Smgy«-ban. Hogy a sok kulacos (két kulacsossal keveset mondánánk) szerkesztő, lapja u. n. »szellemi« részében hirdeti nyomdászának huncutságait és elpüföltetését, a nyomdász meg a hirdetések közt »lovag« szerkesztőjének nagyságos snaszságait, valóban mulatságos. Hát még a többi kölcsönös legazemberezesek, melyek a lap háromnegyedét töltik meg! — **P. M.** A mostani küldemény gyenge. — **F. D.** Egy kevés akad mindig. Buzgósága megható. — **S. G.** Azt hiszszük jól jártunk, hogy a verselményeit nem birtuk elolvasni. Ugy-é, hogy nem folytatja? Kérjük. — **Böngésző.** Majd erre is rá kerül a sor, valamikor 19 estendő mulva. — **Botond.** Tegye le a lantot, nehéz az. — **Ördg.** Jól imádkozik. — **Sz. E.** Különb volt a multkori. — **Plyg.** Tessék megházasodni. Amegy nem alkuszna a honleánykák. Jó is volna! — **K.** Lesz számára hely. — **Bil.** Nem elég fura. — **K. A.** Elég tisztességes munka az egy napszámától. — **K.** Az utolsó megrajzoltatjuk a — naptár számára. Mert már most készül apránkint az 1884-re szóló csodakalendárium. — **B-duk.** A második hír tény? Az első megjelen. — **Több kéziratról a jövő számban.**

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Az Athenaeum könyvkiadó-hivatalában

(Budapesten, Ferencziek-tere 3. szám.)

megjelent, s általa minden könyvkereskedésben kapható:

A MAGYAROK EGYETEMES TÖRTÉNETE.

Irta

SAYOUS EDUARD.

a történelem tanára a párisi Charlemagne-lyceumban,
a Magyar Akadémia tagja.

Francoziából fordította

Dr. Molnár Antal,

magántanár a budapesti egyetemen.

Két kötet — ára 5 frt.

Nagyérdemű történettudósunk: **Fraknoi Vilmos** következőleg nyilatkozik e munkáról a »Budapesti Szemlé«-ben:

»Soha külföldi író ily alaposan nem tanulmányozta történetünk kufforásait és nemzeti irodalmunkat s nem fogta fel oly helyesen intézményeink szellemét. Semmi sem kerüli el figyelmét. A nagy történeti munkák, a régibb s újabb forrás-publicatiók mellett a kisebb monographiakat, a folyóiratokban szétszórótt cikkeket is felhasználja; sőt a régibb költői maradványokból és újabb költőink műveiből is kölcsönöz korjellemző adatokat. Munkájának bevezetése teljes áttekintést nyújt hazai levéltárainkról, történeti kufforásainkról és irodalmunkról, végre a nyugati irodalmak azon munkáiról, melyek hazánk történetére világot vetnek. E közlemény oly hő és pontos, hogy ahhoz hasonlót mi sem tudunk kezébe adni annak, ki magát a téren tájékozni kívánja. Nálunk is élvezzetel s tanulsággal fogják olvasni. A művelt közönség azon nagy részéről, mely Horváth Mihály nagy munkájának tizenegy kötetétől visszarúg s az iskolai compensumokban nem talál kielégítést, elmulasztottuk gondoskodni. Sayous munkája éppen e közép helyet foglalja el. Magyar nyelven való közrebecsátása hasznos szolgálat... és egyuttal legmértőbb kifejezése a hálának, melylyel szerzője iránt nyáiban le vagyunk kötelezve.«

A bálványos-vár.

Történeti regény két kötetben.

IRTA

JÓKAI MÓR,

8-ad rétt 380 lap. Ára 2 forint.

Jókai legújabb regénye a szerző legérdekesebb tárgyu művei közé tartozik. Az ő s székely pogány világ alakjait a zó kásait és a keresztényesség ellen való küzdelmeit tárja föl Jókai előttünk egy megragadó mese keretében, melyben az elbűvölő phantasiája és paratlan nyelvezte a legmértőbb és vényesülnek. A regény hittere történeti, a szerző megírásához kufforakat használt, mindazáltal nem a száraz krónikás, hanem a ragyogó, tollu regényíró szól hozzánk, a ki a sziv világát be tudja illeszteni egy sajátos élet külső körülményeibe, s a ki az emberi vouások mesteri rajzával meg tudja eleveníteni azt a rég letűnt, mytikus kort. A jelen regényben az alakok eredetisége, a vágyak és törekvések idegenszerűsége, a külső világ tarkasága, a szerzetások komor pompája — s e mellett a szerelem hatalma, a családi élet idillije oly földolgozást nyert, mely mindvégig lekötí a figyelmet s feszülttö-zszi az érdeklődést; nem is szólva arról a nyelvezetről, melyen ezutal az ódonás »sajátságos« szamta vonul végig s a mely valóságos kufforása lehetne a minden ízében magyaros, eredeti, változatoságban s fordulatsabban meglepő kifejezési módnak. Nem csupán a tárgy rendkívülése, a fölfogás költőisége, hanem a szókincsek egész halmazza teszük becsese Jókai legújabb művét. Nem csoda tehát, hogy az kezdetű fogva a legnagyobb feltűnést kellette, a hogy Rudolf trónörökös figyelmét is magára vonta, melynek a trónörökös a leghizelgöbben kifejezését is adott, midőn a szerző művét személyesen átnyújtotta. A regényhez külön függelék gyóránt fura történeti jegyzetek vannak csatolva.

A MAGYAR EMIGRÁCIÓ A KELETELEN.

Irta

VERESS SÁNDOR.

Két vastag kötet, — ára 3 frt 50 kr.

Szabadságharcunk kevésbé ismert szomorú utójátékából vesz itt az olvasó rendkívül vonzó és érdekes leírást, Veress Sándor mérnök tollából. A két terjedelmes kötetnyi munka az emlékiratok közvetlen modorában van szerkesztve s mint különben is szegény memoir-irodalmunknak egyik eddigéleg kiválóbb terméke tesz számot. A szerző — akkor még csak 20 éves ifju — főhadnagy volt a 27-ik számú zászlóaljban, mely szabadságharcunkban az utolsó csatát vívta Mehádiánál s aztán tömegesen lépte át a határt Orsóra alatt. Innen kezdve aztán a legváltozatosabb képeket látjuk elvonulni szemünk előtt ama hazánkiai viszontagságteljes történetéből, kik hazátlannul bujdosolva járták be az ő s az új világot. A mű különben nem annyira az emigráció diplomaciai tevénségének a krónikája, mint inkább magoknak az emigránsoknak, az emigráció apróbb embereinek is története, azok élményei és szenvedései, életmódjuk, terveik, vállalataik, kalandjaik, tarka és rendkívül változatos egymásutában. A viddini tábor, a sumlai élet, majd a szétszórótt csapat töredékeinek sorsa keleten, a Balkán félszigeten, és Kis-Ázsiában, aztán a krimi háború alatt szereplés, majd olaszországi viselt dolgáik stb. mind ez a legvonzóbb kaleidoskop képeben tünteti fel e művet, mely kifogyhatatlan az érdekesnél érdekesebb epizódok kellemes és könnyed leírásában. Szerző éles megfigyelő tehetséggel jegyzett föl minden érdekessé közvetlen az események behatása alatt, eleven képet nyújt a népekről, melyek közt megfordult, mindenféle viszonyaikról, élet-és gondolkodásmódjukról; tájleírásai tele vannak ragyogó színekkel és költészettel, s ahol az idegen szokásokat ismerteti, nem mulasztja el azokat találni és tanulmányozni megfigyeléssel kísérni. Ez teszi művét kiválóan értékessé, meggyőzővén az olvasót, hogy a szerző tollát nem vezette szenvedély, tárgyilagosan igyekezett előadni, a mi tudomására jutott, akár egy európai hírű, akár egy jelentéktelen emberről beszéli. A legmelegebben ajánljuk az olvasóközönségfigyelmébe e kitűnő s a maga nemében párját ritkító művet.

AZ ILLEM, UTMUTATÓ A MÜVELT TÁRSASÉLETBEN.

Irta

EGY NAGYVILÁGI HÖLGY.

Harmadik bővített kiadás.

Ára füzve 1 frt 70 kr. — kötve 2 frt.

Vidékre, 10 krral pótolva és az összeg előző beküldése után a könyv bérmentve küldetik meg.

A fentebbi cím alatt megjelent kitűnő munka, jelent meg, melynek égető szükségét a magyar közönség régóta érzi, mert a német és francia effle művekben nem talál kielégítő utmutatót a magyar társadalmi életre nézve. A mű írója hazánk társadalmi szokásait behatóan tanulmányozta és sokoldalú tapasztalatainak nyomán nemcsak általános szellemű munkát írt, de tökéletes magyar művel ajándékozta meg a közönséget. Óhajtandó, hogy ezen a nélkülözhetetlen könyv mielőbb meghonosuljon minden oly családban, mely európai műveltséget hazafias érzülettel párosít.

Tájékozásul ide igtatjuk a könyv tartalomjegyzékét:

Az illem a múlt századokban Az udvariasság mint az élet tudománya. A jó modor szükegérője. A jó modor jellege. Az »úr«, az »úri hölgy.« Az etiquette szó eredete. — A magaviseletről. A családban. A templomban. Feljebb valókkal és alantabb állókkal szemben. Az utcán. Nyilvános helyeken. A színházban. — A bemutatásról. A megszólításról. Látogatások. Névjegyek használata. Ajándékok. Fogadások. — A magatartás. A járásról. A köszöntésről. A társalgásról. Bókok — Az öltözéködésről. A csim. Mikor hogy kell öltözni: otthon, utcára, látogatásra, utazásra, ebédre, estélybe, bálba. Ékszer. Menyasszonyi öltözet. Gyászöltözet. Férfi divatok. Gyermekedivat. — A virágok és azoknak jelentősége. Illatszerek. Színek. — A levélírás. Levélpapíros. Levelek általában. Hivatalos levelek. A megszólítás és befejezés. Meghívók. Címmezések. — A keresztelő. Az előzínnyek. A komák. Az ajándékok. A szertartás. A bérálás. Első bemutatás a világba. — A házasság. I. Az előzínnyek. Az elgyász. Mátka. Az ajándékok. A nászkíséret. A kelengye. II. A lakodalo. Elutazás. Társadalmi teendők a viszatérés után — A háztartás. A ház kormányzata. A szobák berendezése. Az ebédlő. Az asztal. Jó modor az asztalnál. A szolgálat. A fekete kávé. Szivarozás. Még egy pár szó a szolglatról. — Vendéglátás. Reggélyek. Öt órai teák. Meghitt esték és jour fixe. A játékasztal. Estélyek Bálók. — Vendéglátás falun. A háziak kötelességei vendégei iránt és viszont. Kerti mulatság és szüret. — Sport. Lovaglás. Vadászat. Korcsolyázás. — Nyilvános mulatságok. Nyilvános bálók. Piknik. Álarczos bálók. Jelmezbálók. — Nyári mulatságok. Táncczigalmak. Majálisok és kirándulások. — Műkedvelői előadások. Charadeok. Élőképek. Színielőadások. — Faluhelyen. Földőhelyen. Utazáson. — A gyász. Rögöni teendők. A temetés. Látogatások. A gyászmise. — Nemzetközi illem. — Különleges illemszabályok. — Udvari etikette. — Zárszó.

MADÁCH IMRE ÖSSZES MŰVEL.

Kiada: GYULAI PÁL.

A költő arcképével.

Három erős kötet, ára füzve 7 frt 50 kr.

Díszes angolvaszonkötésben aranyfűzővel 10 frt.

GREGUSS ÁGOST VERSEL.

Kis 8-ad réttü 220 lap, ára füzve 1 frt 20 kr

Ugyanaz díszkötésben, ára 2 frt

